

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 11, '84-'85.
Nr. 11, dd. 6 december 1984.

Verantw. Uitg.: Paul Bijmens
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

Veto is een publikatie van de Algemene Studentenvoetraad van Leuven.

Veto wil zorgen voor een sensibilisering van studenten voor de realisatie van een fundamenteel democratisch beleid van de universiteit. Vandaar ook de kombattieve titel "Veto", wat zoveel betekent als: wij, studenten, verzetten ons er tegen dat er over onze hoofden heen beslissingen worden genomen die ons aangaan.

EN VERDER...

Eenmaal Wina	2
Tweemaal Psychologie	2
Driemaal Kringraad	2
Interview prof. Vuylsteek	3
Pottenbakken te Leuven	4
KVHV-zangfeest	4
Uitslag 24 uren	4
Vanzwanske	5
Film Noir	6
Willem Van Oranje	7
Zoeken maar... ..	8

België barst (nog) niet

In het kader van de universitaire conferenties hield prof. L. Huyse donderdag 29 november een voordracht over "Politiek in de jaren '80". Hij mocht dit doen voor een nokvolle Grote Aula. Volgens Huyse zijn er in de jaren '60 twee grote breuken ontstaan. De eerste betreft het van elkaar wegdrijven van de Vlaamse christendemocratie en het Waalse socialisme. Daardoor zou een nieuw machtsverwicht moeten gezocht worden. Huyse ziet dit toch nog in een nationale kontekst gebeuren.

De andere breuk is die tussen politikus en burger. De burger volgt steeds minder gezagsgetroou zijn politieke opperhoofden. Steeds volgens Huyse zullen de partijen hun cliënteel trachten te binden door een uitdieping van hun ideologisch gedachtengoed.

Deze vooruitzichten moeten nochtans met de nodige voorzichtigheid geponeerd worden. Inzake de politiek loopt de wetenschap op een smalle neutraliteitsrichel. Bovendien is de sociologie van de politiek in België nog weinig ontwikkeld. Mede door de weerspannige houding van nogal wat politici gaat het hier eerder om de wetenschap van de gekunde.

Vooruitploegen

Om de eerste breuk (tussen de machtsblokken in de politiek) te schetsen, deed Huyse een stapje terug in de tijd. In 1919 werd het algemeen enkelvoudig stemrecht ingevoerd. Dit was een werkelijke aardschok, waarvan men dertig jaar later nog nauwelijks hersteld was. Het kiezerskorps steeg enorm. Mede daardoor betekende dit het einde van het tweepartijstelsel (katholiek-liberalen).

Vanaf dan krijgen we langzaam aan het uitbouwen van twee nieuwe machtscentra. Langs de ene zijde

betreft dit de Vlaamse christendemocratie. Langs de andere kant ging het om het Waalse socialisme. Twee konstanten komen dan ook steeds terug in het politieke wereldje. Ten eerste kenmerkt elk konflikt zich door een konfrontatie tussen deze twee blokken. Dit is niet abnormaal, omdat in deze blokken de drie belangrijkste spanningsvelden van ons Belgenlandje tot uiting komen. Enerzijds is er de Vlaams-Waalse tegenstelling, anderzijds de katholiek-vrijzinnige en tenslotte de liberaal-marxistische.

Dit kan men toetsen aan de voorbeelden van de repressie, schoolstrijd...

De tweede konstante betreft het remisekarakter van elk konflikt. Bijna nooit is er een overwinnaar. De machtsbalans is zo goed als in evenwicht, zodat er nauwelijks enige beweging mogelijk is. Oorspronkelijk werd dit schrikwekkend gevonden, maar doorheen de tijd ging met het gedwongen huwelijk steeds meer zien als een verstandshuwelijk. In de praktijk ging men steeds meer te werk volgens het systeem van "regeren met wederzijdse toestemming". De uitbouw van de macht maakte het ook mogelijk de schaarse goederen onderling te verdelen: zendtijd, overheidsjobs....

Achteruitboeren

Onder invloed van dieperliggende structuurwijzigingen kwam het evenwicht midden der jaren '60 onder druk. Het Waalse socialisme kreeg, naast zijn interne verstarung, af te rekenen met de desindustrialisatie van Luik en de Borinage. Tegelijkertijd "verburgerlijkte" de arbeidersklasse. Bovendien begon Vlaanderen ekonomisch de bovenhand te nemen.

Van dit laatste kon de christendemocratie echter niet profiteren. Integendeel, ook zij begon af te takelen. Hierbij doorliep men twee fasen. Van '58 tot '71 verloor de CVP ongeveer één derde van haar kiezerspotentieel. Dit vooral aan de Volksunie en de PVV. Vooral het verlies aan de PVV is fundamenteel. Het betekent immers dat katholieken een partij van de "totaal andere wereld" vervoegen.

De tweede fase lijkt ingezet sinds '81. Op drie verschillende niveaus (parlement, gemeenten, Europa) kreeg de CVP zeer ernstige klappen. Huyse verklaarde dit door een uitbraak van de CVP-kiezers uit de lagere maatschappelijke klassen. Dit hangt samen met de algemene tendens van de ontkerkelijking. Zelfs de godsdienstigheid lijkt achteruit te lopen. Dit tast het bindweefsel (het samenhorigheidsgevoel) van de CVP aan.

Deze effecten waren het eerst waarneembaar bij de burgerij (de eerste verliesfase). Deze werd immers veel minder omringd door de zuilorganisaties (Boerenbond, vakbond, socioculturele verenigingen...) Nu vertonen deze zuilorganisaties ook een steeds afnemend rendement. Als voorbeeld citeerde Huyse Limburg: daar zit 70% van de bevolking ingekapseld in de structuur. En toch stemt maar 35% van de Limburgers voor de CVP.

Moelijke politieke situatie

Het verlies van het machtsverwicht uit zich sterk op politiek vlak: kortere

Prof. Luc Huyse spreekt voor een nokvolle Grote Aula.

(foto Veto)

regeringsduur, langere regeringsvorming, dalend prestatievermogen der partners. Opvallend is volgens Huyse dat de machtsposities van beide fracties (PS, CVP) nog altijd groter zijn dan hun machtsbasis. Hiertoe citeerde Huyse Standaard-redakteur Hugo De Ridder. Die schreef dat de CVP,

ondanks zijn verliezen, nog nooit zoveel macht had: de eerste minister, de voorzitter van de Vlaamse eksekutieve... En daarnaast nog twee posten die men nog bijna nooit had bezet: het ministerie van onderwijs en dit van ekonomische zaken.

(vervolg op p. 5)

Waar LLN een punt aan kan zuigen Jubelsfeer op 24 urenloop

Vorige week dinsdag en woensdag werden aan het sportkot in Heverlee weer honderden rondjes gelopen. De belangstelling was duidelijk groter dan andere jaren, mede dankzij het goede weer. De sfeer was sportief en naar het einde toe werd het nog verrekt spannend ook.

Meer dan 30 ploegen namen dit jaar deel. Daaronder niet alleen de klas-

sieke fakulteitskringen, maar ook een verrassend groot aantal peda's en regentasscholen en zelfs een enkele vreemde maar welkome cenden zoals Plasma-Inn of de Betsy Boys. Allemaal netjes naast mekaar gerangschikt in de tenten, klaar voor de "strijd". De tenten waren trouwens voor het eerst voorzien van een degelijke plankenvloer. Maar net nu wou het natuurlijk niet regenen en had men dus sowieso geen last van modder of natte voeten.

Om 19.00 u gingen ze van start, weliswaar zonder pistoolschot. Het daarvoor benodigde instrument was tijdelijk spoorloos. Bij VTK liet dekaan Snoeys, die sedert een tweetal jaren de openingsronde voor zijn rekening neemt, zich wégens een knieblessure vervangen door prof. Van Der Waeteren, beter bekend als den Theo. In de "loop" van de daarop volgende 24 lange uren konden trouwens nog heel wat kringen zich verheugen op morele en sportieve steun van enkele profren.

Volk

Rond middernacht was de volkstoeloop enorm. Bij de tenten was het circuit soms niet meer dan een gleuf van een halve meter breed tussen twee mensenrijen. Botsingen waren dan ook niet van de lucht maar aamoddigingen evenmin. Ook 's nachts waren er lopers genoeg. Maar tegen de ochtend aan kwamen er heel wat ploegen in rekruteringsmoelijkheden. Jan Venneman van Chemika liep liefst 116 rondjes.

Om de monotonie wat te doorbreken, hadden de organisatoren voor allerhande tussenwedstrijden gezorgd. Behalve inviduele rekordpogingen tegen het uurwerk, was er bijvoorbeeld een prijs voor diegene die een ronde zou afleggen gehuld in een zo gering

mogelijk aantal kledingstukken. Naar het schijnt, hebben het er twee klaargespeeld met een half kledingstuk. Een regenjas waar ze samen ondergekropen waren. Ook hadden heel wat ploegen voor de nodige eet- en drinkbare hartversterkers gezorgd, van chocomelk tot kip aan 't spit. Maar waar volk en ambiance is, daar is ook de steeds weerkerende schaduwzijde. Een tiental gevallen van zware dronkenschap deden zich voor. Daarbij zouden de als lopersbeloning kwistig uitgedeelde jeneverkes wel eens een rol kunnen spelen. De sociale dwang van de alkohol, zoals we iemand hoorden zeggen.

Vuur

Aan de top van de klassering speelde zich ondertussen een felle strijd af. Ekonomika, van bij het begin tweede achter Apollon, begon plots snel op te rukken en stak door naar de eerste plaats. In het karavanetje van de organisatoren fronste men echter telkens weer de wenkbrouwen bij het verifiëren van de wedstrijdbladen van de ekonomisten: soms stonden er te veel, dan weer duidelijk te weinig minuten getoeterd. Om herrie van welke aard dan ook te voorkomen, installeerde men gedurende de laatste 2 uren kontrolleurs bij beide konkurrende ploegen. U raadt het al. Apollon kwam, zag en overwon.

Als klap op de vuurpijl zou men na afloop bij gedooft verlichting een saluutrone lopen met heuse fakfels. De klanken van Chariots of Fire schalden over de piste, om iedere sportieve gevoelige ziel de krop in de keel te rammen. Door de maas toeschouwers liep de kolonne jammerlijk vast. Maar dat kon de jubelsfeer bepaald niet dempen. Bert Malliet

Uitslagen van een spetterende 24-uren op de middenpagina's.

(foto Veto)

RUG-professor Vuylsteek:

"Voor ons model zijn er zelfs nog drieduizend artsen tekort"

Onlangs hing de voorzitter van het artsensyndicaat, dr. Wynen, nog maar eens aan de alarmbel. Reeds een jaar geleden was er beloofd dat er een statuut zou komen voor de ziekenhuisgeeneesheren en dat de universiteiten forfaitair betaald zouden worden i.p.v. per student. Na één jaar konstateerde Wynen dat er van zijn eisen nog niets in huis was gekomen. Hij zei daarop het akkoord met de ziekenfondsen op.

Heel wat beroepsverenigingen vragen om een forfaitaire betoelaging van de universiteiten. Zij willen langs die weg de universiteiten ertoe brengen minder studenten aan te trekken. Zij vragen m.a.w. de invoering van een numerus clausus. Gaat het hier om een gerechtvaardigde eis of om louter korporatistische tendenzen? Veto volgde de Sociale Raad, die erop uitrook om dit eens nader te onderzoeken, voornamelijk in de wereld van de geneesheren. Zijn er nu eigenlijk teveel of te weinig artsen? Die vraag stelden we aan prof. Vuylsteek van de Sociale Geneeskunde aan de Rijksuniversiteit van Gent.

Veto: Men spreekt vaak van een "overaanbod" van artsen. Hoe kan je vaststellen of er nu teveel of te weinig artsen zijn?

Vuylsteek: "Wanneer je spreekt van 'teveel of te weinig', dan moet je dat altijd zien in opzichte van 'iets'. Dat iets nu, zou de vraag kunnen zijn: "Hoe kan je de gezondheidszorg zo optimaal mogelijk organiseren?" In '76-'78 hebben wij een onderzoek gedaan naar deze materie. We zijn met een nationaal project gestart in Leuven, Antwerpen en Gent. Er werd een bestek opgemaakt van de vragen, noden en behoeften op het gebied van de gezondheidszorg. Uit het onderzoek bleek, in verband met het aantal artsen, dat het gebruik of verbruik van de medische zorgen op de eerste lijn, d.i. de huisartsen, blijkbaar steeg naarmate ook het aantal artsen steeg — tot op een bepaald nivo."

"Verder bleek dat, ondanks het feit dat er toen ook een belangrijk aantal artsen was, er toch nog een heleboel taken waren, waar de artsen niet aan toe kwamen. Die taken kwamen naar voor uit de vraag en de behoeften aan hulp, maar men beantwoordde er niet aan."

"Uit ons onderzoek konden we ook afleiden dat, wanneer een arts in een groep zou werken met een paar disciplines, een paar artsen, een paar verplegenden, kinesiterapeuten, enz... deze groep, als éénheid, veel beter tegemoet zou kunnen komen aan de vraag en de behoefte van de populatie."

Kuratief en preventief

Veto: Hoe ziet U die groep concreet uitgewerkt?

Vuylsteek: "Mijn persoonlijk idee is een model uit te werken waarin een equipe van artsen en verplegenden als globale equipe, verantwoordelijk zou zijn voor de ziekenzorg, maar ook de gezondheidszorg, van zo'n 6000 of 10000 inwoners. Terzelfdertijd zouden ze de voelhorens kunnen zijn van wat er in deze geografische zone leeft en gebeurt aan gezondheidsbedreigende situaties (milieuproblematieken, enz.). Ze zouden ook als tussenpersoon kunnen fungeren naar het beleid toe. Deze equipe zou zowel een kuratieve als een preventieve taak hebben."

"Wanneer je van een dergelijke idee en een dergelijke taakomschrijving vertrekt, daarbij rekening houdend met het aantal artsen dat er nu is, dan kom ik tot een berekening waaruit blijkt dat het aantal artsen dat er nu is eigenlijk niet teveel is. Op basis van ons onderzoek mogen er tegen het jaar 1990 zelfs, nog zo'n 3000 artsen bijkomen."

Veto: Veel mensen schijnen zich echter blind te staren op het aantal artsen?

Vuylsteek: "Inderdaad, veel mensen hebben zich, wilens nilens waarschijnlijk, neergelegd bij de situatie. Het systeem verandert niet, zeggen zij, daarom moeten we het aantal artsen nu vastleggen en fixeren. Maar het is toch onze taak niet als wetenschapsmensen om de overheid naar de mond te praten? Wij moeten wijzen op een aantal feiten en situaties waaruit blijkt dat binnen de gezondheidszorg nog heel wat moet gebeuren, dat er wat moet veranderen en verbeteren."

Veto: Men wil de gezondheidszorg niet veranderen, en als ze blijft zoals ze is, dan zijn er teveel dokters?

Vuylsteek: "Inderdaad. Een reorganisatie van de gezondheidszorg en een herverdeling van de arbeid zal noodzakelijk zijn."

Veto: Uit een rapport van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (V.I.R.) van 1980 blijkt toch ook dat een groot aantal professoren zich toen achter principes konden zetten als herverdeling van de arbeid, uitbouw van de eerste lijn... Nu in '84 is er precies in de schoot van de V.I.R. een werkgroep 'beperking artsenaanbod' geboren. Vanwaar die plotse ommezwaai?

Vuylsteek: "Die principes worden nu door de meesten 'vergeten'."

Veto: Een argument dat bv. door minister Dehaene (van Sociale Zaken) wel eens wordt aangehaald zijn de hoge slaagpercentages. De profen zouden strenger moeten selecteren. Zijn de artsen die men de laatste jaren aflevert dan geen goede artsen meer? Is een strengere selectie of de invoering van een NC een oplossing?

Vuylsteek: "We moeten ons de vraag stellen welke vaardigheden en welke kwaliteiten de studenten geneeskunde moeten hebben. Ik meen dat het mogelijk is dit te onderzoeken. Wat doet men in een bedrijf waar men iemand engageert? Wat doet men als een bedrijf een manager nodig heeft? Men gaat selecteren op basis van technieken die — au fond — ook niet zo matematicus zijn. Eén van de mogelijkheden zou bv. kunnen zijn de student één jaar lang te volgen in bepaalde werksituaties. Een soort stage, maar dan vóór je aan je studies begint."

Op dinsdag 11 december gaat er in de grote Aula een debat door over Numerus Clausus aan de Universiteit. Daarop zullen naast prof. Vuylsteek ook E. Bonte, Dhr. Monard en Frank Uyttendaele aanwezig zijn. De inkom voor het debat is gratis, en het debat vangt aan om 20.30u.

Kredietpunten

Veto: In het V.I.R.-rapport van mei '84 sprak men over een beperking van het artsenaanbod via een nationaal eksamen na de eerste kandidatuur. Eksamen Numerus Fixus dus. De 250 besten mogen verder studeren, de rest moet dan maar met kredietpunten afvloeien naar andere richtingen.

Vuylsteek: "Wat er dan zal gebeuren, is dat die mensen zullen slagen die in staat zijn hard te werken (met een zeer goed geheugen, die op korte tijd veel stof kunnen verwerken of die voor research misschien zeer goed zijn). Maar is dat een relevante keuze? Onze universiteiten vormen toch in de eerste plaats mensen die in de eerste lijn terecht zullen komen. Daarvoor zijn andere kwaliteiten nodig."

"Dat was ten eerste. Een tweede en misschien nog belangrijker tegenargument voor een dergelijke selectie is: "Wanneer men reeds vanaf het begin van de studies een zeer zware selectie en competitie inbrengt, dan gaat men de meeste kansen bieden aan diegenen die uit de hogere socio-ekonomische groepen komen. Aan diegenen die reeds voor hun studies zeer mondig zijn, een brede achtergrond hebben enz... We gaan zo een selectie krijgen die nog meer gericht is tegen datgene wat we eigenlijk willen, en zeker geen democratisering van het onderwijs. Dat zou ik erg spijtig vinden."

Veto: Men zegt ook wel eens dat 'teveel artsen slecht zouden zijn voor de gezondheidszorg'. Wat bedoelt men daarmee?

Vuylsteek: "Neem een chirurg bv. die slechts één operatie per maand kan doen. Het is evident dat dit een zekere bedreiging inhoudt. Hij moet een zekere vaardigheid hebben, een handigheid onderhouden. Maar het gaat toch om een teveel aan huisartsen? We hebben het dan ook over de uitbouw van de eerste lijn. Ik kan me niet

voorstellen dat — met het stelsel en met het aantal artsen dat dan toch betrekkelijk hoog ligt — je artsen zou hebben die kwalitatief minder goed zouden zijn. Integendeel, ik denk dat ze zelfs kwalitatief beter zouden zijn."

Werkloos?

Veto: De situatie van de geneesheren wordt de laatste tijd erg slecht voorgesteld. De werkloosheid schrikt heel wat studenten af. Eénmaal afgestudeerd moet je bepaalde investeringen doen en die investeringen renderen niet meer zoals vroeger. Nochtans is het percentage werklozen in andere branches veel hoger.

Vuylsteek: "Door te verwijzen naar ons model van 15 visites per dag (aan de huidige tarieven) kom ik aan een inkomen van 1440000 fr. Als je dat nu omzet — niet in een inkomen van een zelfstandige maar in een loon dat forfaitair betaald wordt, en waarop dus 25 à 30 % wordt afgehouden — dan krijg je een inkomen van zo'n 700000 fr. per maand. Ik vind dat toch niet zo slecht."

Veto: Zullen de kosten van de gezondheidszorg zoals U die voorstelt dan niet verhogen?

Vuylsteek: "Nee, ik denk het niet. Er zijn al een paar pogingen gebeurd om precieze reperkussies na te gaan van zo'n ander model van gezondheidszorg. Jan de Maseneer heeft vorig jaar op een symposium in Antwerpen over de ekonomie van de gezondheidszorg een paar gevallen berekend, die behandeld worden in het kader van een goed georganiseerde gezondheidszorg van de eerste lijn. Hij heeft die vergeleken met de situatie zoals ze nu is. Hieruit bleek dat een dergelijke organisatie van de gezondheidszorg heel wat minder zou kosten."

"Dat wordt wel eens betwist. Als je zegt, we laten alles zoals het is, en daarnaast bouwen we een netwerk uit van multidisciplinair samengestelde teams, dan zou het vanzelfsprekend erg veel kosten. Dat is dan ook niet onze bedoeling. Wat wij willen is een kwalitatief hoogstaande gezondheidszorg. Vandaar ook het belang dat wij hechten aan de gezondheidsvoorlichting en -opvoeding (GVO)."

Veto: Wat denkt U over het 'morele aspect' dat onze rektor De Somer wel eens aangrijpt om numerus clausus door te voeren? "Artsen opleiden," zegt hij, "impliciteert dat je experimenteert op mensen." Dat experimenteren moet toch tot een minimum herleid worden, volgens De Somer.

Vuylsteek: "Het woord experimenteren zou ik in deze kontekst niet gebruiken. Laten we zeggen dat de ziekenpopulatie voor een deel ter beschikking staat van de in opleiding zijnde studentengemeenschap. Als De Somer vindt dat dit een moreel aspect heeft — en dat zal wel zo zijn — dan begrijp ik niet goed waarom hij dat juist nu zegt en niet zo'n acht of tien jaar geleden. Toen zaten wij hier in eerste dok bv. nog met zo'n 500 studenten. Nu zijn dat er nog 180. Wat ik wel zie als een argument, is de opleidingsmogelijkheid van de universiteit, de capaciteit van de universiteit om een optimale opleiding te kunnen garanderen."

Veto: Dat is ook waar de kleine universiteiten nu op spelen. Binnen de V.I.R. was men al aan 't spreken om het aantal studenten te verdelen. Wanneer men immers via het Nationaal Eksamen van 1000 studenten terugvalt op 250, dan zullen alle universiteiten dat voelen. Nochtans spreekt niemand over een eventueel teveel aan profen of apparatuur dat zo zou kunnen ontstaan.

Vuylsteek: "Dat zal dan ook verdeeld moeten worden."

Frank Uyttendaele, Pat D'Hondt, Filip Huyzenruyt en Gilberte Boeckmans

Numerus cynicus

Als deze Veto in je bus glijdt, is het eerste numerus-claususdebat — dat over geneeskunde — al voorbij. Over een paar dagen volgt nog het debat over numerus clausus in het algemeen. De vernieuwde belangstelling voor de problematiek is onmiskenbaar. De Sora-brochure *Nieuwe Drampels*, ontprocht zich tot een heuse bestseller. Het gaat dan ook niet om een hersenschim. Voor de fakulteit geneeskunde wordt de forfaitaire betoelaging vanaf 1 januari een feit. De studenten hebben zich tegen de forfaitaire betoelaging verzet (en doen dat nog steeds) om dezelfde redenen als waarom de artsensyndikaten die forfaitaire betoelaging aanvaarden als een tegemoetkoming aan hun eisen: nl. omdat zij een numerus clausus mogelijk maakt.

Artsen die meerdere tientallen patiënten per dag kunnen behandelen, willen een studententop, omdat meer artsen de kwaliteit van de gezondheidszorg in gevaar zou brengen. Artsen die méér dan vijftig uur per week 'presteren' maken zich bezorgd over de werkgelegenheid van de aankomende generatie. Want jonge artsen met te weinig werk raken gefrustreerd. Die kunnen dus beter germanist worden (ook zonder veel werk) of liever nog ongehoed (en helemaal zonder werk) blijven. Want niet elke werkloosheid is even erg. Kan men het cynisme van onze tijd, door Sloterdijk onlangs nog opvallend onder woorden gebracht, treffender illustreren?

Het zou nochtans verkeerd zijn de numerus clausus enkel te bekijken als een korporatistische eis van gevestigde belangengroepen. De argumentatie voor numerus clausus, ontwikkeld buiten de geneeskundige sektor, laat duidelijk zien dat het ook gaat om een betreunswaardige maar sterk ontwikkelde algemene visie op het onderwijs. Die visie, die aan het onderwijs een eksklusief 'professioneel' rol wil toemeten, wordt met de crisis steeds sterker. Dat is jammer, want in die opvatting verliest het onderwijs de creatieve en vernieuwende functie die op lange termijn de enige uitweg uit elke crisis kan zijn, en wordt ze vernaauwd tot een louter element van het apparaat dat precies in crisis is.

Tenslotte nog dit: een minister die voor numerus clausus kiest, moet dat durven verantwoorden. Iedereen, dr. Wynen op kop, weet dat een forfaitaire betoelaging van de universiteiten het initiatief voor een numerus clausus overlaait aan de universiteiten maar hen er tegelijkertijd in de praktijk bijna toe dwingt. Dat ministers een beslissing van een dergelijk formaat, waarbij het democratisch gehalte van het onderwijs zelf op het spel staat, overlaten aan instellingen en beheerders die géén politieke verantwoordelijkheid dragen, is daarom in strijd met elke politieke deontologie. Wat minister Dehaene doet voor de medische fakulteiten, en wat minister Coens wil doen voor alle andere, is niets méér of minder dan de hervorming van de universiteit tot een elitair hogere beroepschool zonder er ook maar enige politieke verantwoordelijkheid voor te willen dragen.

De redactie

U HOUDT VAN STRIPS? KOM KIJKEN BIJ J.M.LODDEWYCK TIENESTRAAT 87 3000 LEUVEN

OPEN

ma. tot vr. 6 tot 18 u.

zaterdag 7 tot 14 u.

ADVERTENTIE

DUPUIS LOMBARD ELSEVIER STANDAARD CASTERMAN OBERON DE VLIJT HET VOLK BRABANTIA NOSTRA E. A. ... T. ...

Nooit hadden de Commilitones(kes) meer noten op hun zang.

(foto Veto)

Ambachten in Leuven

Pottenbakkerij de Potpourri

In onze reeks 'ambachten in Leuven' moeten we weer de term 'verscholten' uit onze woordenschat opdiepen, om uit te leggen waar zich de pottenbakkerij 'de Potpourri' bevindt. Vorige week bevonden we ons met het Poppenatletje in het minuscule Lepelstraatje. Nu zitten we helemaal ambachtelijk met de kasseikoppen van de Zwarte Zustersstraat. Dat is een zijstraat van de Naamsstraat; als je vanuit het centrum de Parkstraat gepasseerd bent, dan is het de eerste straat naar rechts. De potpourri maakt deel uit van het Projekt Dijlemolens dat na jaren gebakkelei met allerlei administraties nu eindelijk het licht op groen gekregen heeft om met de geplande bouwwerken te beginnen. Het is de bedoeling om een aantal appartementen uit de grond te stampen, die samen met de voorzieningen voor alternatieve projecten één globaal woon- en leefcomplex zullen vormen.

Pottenbakker Jan Vander Elst stelt trouwens dat dit initiatief voor hem een belangrijke stimulans geweest is om van het pottenbakken zijn hoofdberoep te maken. "Ik kan het mij moeilijk voorstellen dat ik een winkelje zou uibaten, ergens geïsoleerd in een huizenrij. Hier heb je nog verschillende projecten en ateliers en ik hoop vurig dat er met de andere projecten een vorm van samenwerking zal kunnen groeien."

Normaliter was Kamiel de meubelmaker ook al in de gebouwen van de Dijlemolens getrokken en met hem had Jan reeds plannen gemaakt om samen te werken inzake de verkoop van hun producten. De meubelmaker heeft echter beslist niet in de Dijlemolens in te trekken.

Industriële oven

De cultuurfreaks van 't Stuc kunnen fier op de borst kloppen, want Jan is een produkt van de kursussen pottenbakken die eind de jaren zeventig door hen werden ingericht. "De lessen in 't Stuc zijn mij toedertijd erg bevallen; vooral het feit dat er een atelier was waar wij de ganse dag konden knoeien met enkelens. Het creëren van allerlei vormen via het pottendraaien en -bakken werd een passie, waarvan het uitleven binnen 't Stuc op de duur te kostelijk uitviel." Doordat 't Stuc een kleine oven heeft zijn de exploitatiekosten veel te duur, waardoor het Stuc teveel vraagt voor een pot die

kant en klaar is. Jan kon een klein-industriële oven op de kop tikken, alhoewel het een jaar duurde voor die aangesloten was. "Intercom vraagt liefst 40.000 bf aansluitingskosten voor een dergelijke oven. Ik zat op dat ogenblik op een gemeenschapshuis. Het leek me niet mogelijk om die daar te installeren. Ik heb die oven dan kunnen installeren bij mijn broer in Oud-Heverlee."

Om de gedane investeringen terug te winnen, besluit Jan potten te maken op kleine schaal en die te verkopen op allerlei markten. Door het feit dat hij niet echt moest leven van de opbrengst van de verkoop kan hij de prijzen laag houden, en de verkoop verloopt vrij vlot. Het wordt zijn bijberoep en hij neemt een BTW-nummer om de verkoop op de markten te regulariseren. Stilaan begint zijn arbeidssituatie — een opeenvolging van BTR's hem danig tegen te steken, en op een bepaald ogenblik is de keuze voor-de-hand-liggend dat hij het zou wagen met een grotere productie en een eigen winkel.

Eén container klei

"Al die BTR-projekten waren hoogst-onbevredigend, enerzijds omdat het tijdelijke toestanden waren, anderzijds omdat je geen volwaardige arbeidskracht binnen de onderneming bent. In het Wereldverbond voor de Arbeid kreeg ik bijvoorbeeld in tegenstelling met andere kollega's geen kostenvergoeding voor het reizen." Jan vraagt de voordelen aan die de RVA biedt aan werklozen die zelfstandig willen worden. Hij krijgt een lening van 350.000 bf waar jaarlijks 4% (speciaal tarief voor kunstambachten) rente op moet betaald worden en slechts na het vijfde jaar moet met de eerste terugbetaling begonnen worden. Na vijftien jaar moet de lening volledig zijn terugbetaald. Op dat ogenblik heeft hij reeds een oude oven in bezit, en in september van dit jaar opent hij zijn winkel in de Zwarte Zustersstraat.

Wat biedt Jan aan in de winkel? Enerzijds gebruiksvoorwerpen zoals potten en kommen; anderzijds de meer sierlijke decorstukken zoals vazen, sierpotten, houders voor lampen enz... Alles wat Jan verkoopt is eigen draaiwerk, zoals de vaktaal het betitelt. Slechts af en toe brengt hij manuele variaties aan. Het materiaal dat gebruikt wordt is steengoedklei (of hoogbakkende klei) en het voordeel van deze klei is dat hij temperaturen boven de 1200° doorstaat zonder in mekaar te zakken zoals aardewerk. De klei is samen met vier andere pottenbakkers in West-Duitsland aangekocht, en men heeft een hele container laten overkomen, wat de individuele kosten sterk verminderde. Hoe komt nu zo'n pot tot stand? Eerst

draait de klei gemiddeld tien minuten op de draaischijf, waarbij de pottenbakker de vorm aanbrengt. De pot moet één dag drogen op de speciale schijf, waarna hij afgewerkt wordt (bijvoorbeeld het aanzetten van de oren). Daarna moet die weer één week tot tien dagen drogen. Dan moet die een eerste keer 'biscuitbakken' op 1000° gedurende twaalf uur, en dit volgens speciale schema's waarbij de temperatuur op en neer gaat. Na 24 uur afkoelen wordt de glazuur aangebracht, die kleurbeпадend is. Daarna moet de pot nog eens 10 uren de oven in op een temperatuur die nu stijgt tot 1250°.

"Ik geloof dat de inspiratie om tot een bepaalde vorm te komen in het onbewuste te situeren is. Subjektief zit je voortdurend te zoeken en te experimenteren om de mooiste vorm te verwezenlijken. In de loop van die vijf jaar dat ik nu met pottenbakken bezig ben, zijn er sommige vormen die ik behouden heb, andere die weggevallen zijn, zonder dat ik dat allemaal kan uitleggen. Ik beleef intens genoeg aan die speurtocht naar en creatie van het mooie, en in die zin is pottenbakken feitelijk een echte kunst, waarbij de techniek enkel een hulpmiddel is. Ik heb het vaak zeer moeilijk in opdracht iets te creëren dat een ander mooi vindt, omdat ik dat allemaal vreselijk subjektief ervaar. Wat de gebruiksvoorwerpen betreft moet je natuurlijk in serie werken, omdat mensen nu eenmaal een aantal dezelfde teljoren of lepels willen hebben. Pottenbakken is echter feitelijk een voortdurend zoeken naar het mooie, een voortdurend experimenteren..."

— Luc Vanheerentals

PS: de Potpourri is gelegen Zwarte Zustersstraat 16, Leuven, 016/230261. Het is open van dinsdag tot donderdag tussen 16 en 18 uur en op vrijdag en zaterdag van 9u30 tot 18 uur.

Zingen en niet teveel over politiek

Vlaams Studenten

Het tiende Vlaams Studenten Zangfeest, dat op dinsdag 23 november door het KVHV georganiseerd werd in de Grote Aula, kon ook dit jaar weer op grote belangstelling rekenen: een ware "barometer van wat er reilt en zeilt in Leuven", een bakken in de strijd tegen "het individualisme en de grote apatie van de huidige studentengeneratie", zo konden we in de persmap lezen. De aula was tot de nok gevuld. Er waren deelnemers uit Gent, Antwerpen en Brussel, maar ook uit Nederland en Duitsland. Een BRT-ploeg en, natuurlijk, ook Veto waren van de partij.

tegen elkaar te verdedigen; nu het gelukkig bij verbaal geweld zat er kennelijk ook mee vervee weinig gedisciplineerd het er son toegang. NSV was nu wel ge waardoor het hele geval politiek kon blijven.

Toch kwam het soms schermutselingen tussen aangesen Senioren en de KVHV-ordedien enkele jeneverlessen afhandig n en een aantal mensen met het duwen en trekken de zaal uitzett overkwam, met veel vertoon, d voltallige Lange Wapper-klub redenen van blote-kont-ekshibi me; "dit is een heel vette klulichte een Limburgse Seniora in). Hier ging het echter, zoal bleek, om afgesproken spel.

Hete hangijzers

Allen klaar voor een stukje traditioneel studentenleven? Daar gaan we dan. Al van vóór de aanvang van het officiële programma speelden zich enkele voor outsiders bevreemdende rituelen af. Leden van het KVHV en van de verschillende clubs van het Senioren Konvent waren opgedeeld per provincie, in vijf blokken. In afwachting van de opening van het festijn, warmden de geleerden zich op door elkaar allerlei aardigheden naar het hoofd te slingeren. De Westvlaamse senioren veren en bloc recht en schelden hun kollega's aan de overkant uit voor 'Socialisten! Gastarbeiders! Homo's!', waarop de Limburgers prompt reageren door hen de rug toe te keren en iets met 'kloten' erin roepen, wat we hier niet durven publiceren. Andere middelen om de gekende lieve woordjes te beantwoorden, waren: handjes draaien en wiebelen met de kont. Op basis van een chauvinistisch partikularisme leek de aula wel opgedeeld in vijf kampjes, die zich gedroegen als spionkopen rond een voetbalveld zonder spelers.

Afgesproken

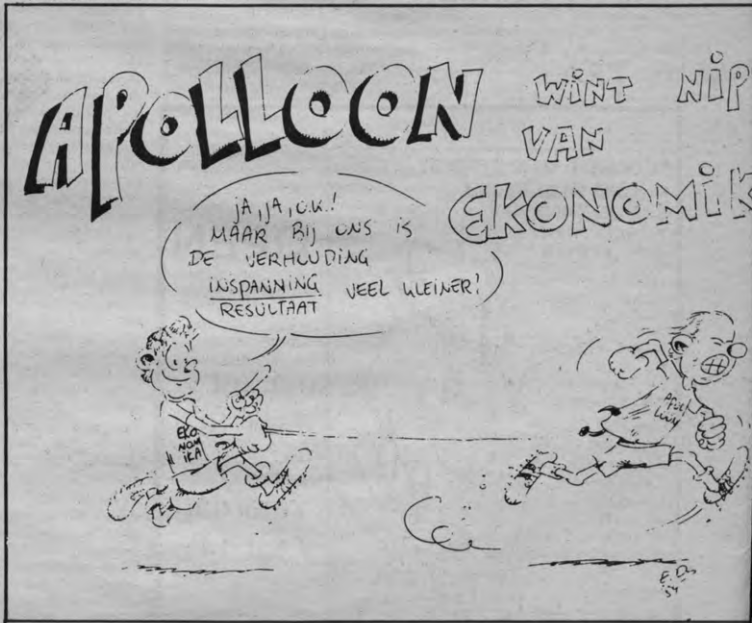
Wanneer de KVHV-eretafel ten tonele verschijnt, hoor je hier en daar "zwartzakken! Gestapo!" (gelukkig óók nog altijd scheldwoorden). Bij een aantal niet-KVHV-aanwezigen bestaat naar verluidt nog al wat onvrede met het "uitgesproken flamingantisme" van de inrichtende vereniging.

Achteraf vertelt ons KVHV-Senior Filip Martens, zowaar een halve Newwaver en slecht af fundum-drinker: "Vroeger brachten de verschillende clubs knuppels mee om zich

Maar nu terug naar het verloop gebeurtenissen. Na het 10e openende Senior Martens het pro ma en kreeg met een flinke lentium! Commilitones ad sedebende weer in het gelid. Al w goed "dat het hier noch de tijd n plaats is om een lange uiteenzet houden", gaf hij toch langs zij een aantal (weinig gefundeerd merkingen weg omtrent de belangwekkende en delikate hangijzers die de studentenbet momenteel beroeren. Dit tot ongenoegen van vele zangfeest rigens. Allereerst pleitte hij v vernieuwing van de eksamin vormen, "als alternatief voor a aan vele fakulteiten vigerende n eeuwse of inquisitoriale eks systemen." Hij keurde daa arrest van de Raad van State zijnde een stap terug. "Daarom ten weens te meer met alle stu één front vormen en onze gezamenlijk stellen."

Hiermee doelde hij op de ASR tegenstelling, die hij zei te betr. Ook vond hij het nodig zijn n over vrijgestelden-werking m geven. Hoewel spreker zich e de Kruil aangeetrokken voelde, hij toch toegeven dat "een nefaste vrijgestelden van een w zonder vrijgestelden" zichtbaa den. Enfin, dan toch nog liever d "een door vrijgestelden gedomi structuur zoals de ASR."

Enkel een hernieuwd bev "Si-lentium!" van de KVHV-s rechtchers, kon de luidruchtige ak verklaaring van de zaal het

k zeveren

Zangfeest

opleggen. Toen ruimde Filip Martens de baan "voor lang gezang zonder dwang, vol leute en ambiance".

Hierop barstte het zangfeest los en de aula kraakte in haar voegen. Allen genoten van Vlaamse eevergreens, zoals "Judei", "Er waren drie studentenjes", "Ach lieflijke meisjes", "Annemarieke", "Roosmarinje" en nog meer van dat fraais. Als gueststars traden de Vaganten op, het Rooms-Katoliek Mannenkoor uit Nijmegen verzorgde een speciaal en men kreeg het bezoek van de studententafel. Op het reusachtig kartonnen feestgebak stonden tien kaarsjes.

De hymne van de verschillende provincies weerklonen en het geheel groeide naar een hoogtepunt in de vorm van het Voor Outer en Heerd. Daarna kwamen de slows aan de beurt: "Heimwee", "Oude Roldersklacht" en "Hebed voor het Vaderland". En als waardige afsluiting van een onvervalst studententokezo avond werden allen recht voor de vaderlandsche liederen van Zuid-Afrika, Nederland en Vlaanderen. Voor velen de aanvang van een lange nacht.

Bart Keunen en Jan Vansteenwegen

der
wat!
am-
Sii-
"de
hij
de
ng te
neus
op-
neest
hete
king
groet
ove-
rens-
ings-
nood-
del-
men-
het
als
moet-
enten
eisen

België barst (nog) niet

(vervolg van p. 1)

Toch lijkt deze wanverhouding steeds meer op te vallen. Vandaar komt dan ook een zekere gezagsrisis. Naast dit gevoel, is er echter nog een tweede. Ook de stijl van de politiek is veranderd. Politiek wordt immers steeds meer elkaar afdragen.

Nieuwe balans

Huysse vindt het moeilijk het vervolg der jaren '80 te voorspellen. Er zijn immers twee grote onbekenden. Enerzijds de economische crisis, die grote compensaties (en de oude pakten-politiek) onmogelijk maakt. Anderzijds is er nog niet geweten of de oplossing in nationale, dan wel in regionale context zal moeten gezocht worden. Huysse voorspelt nochtans een nationale afloop. Een federale "overschrijdende" werking blijft immers nodig. Bovendien is de federalistische beweging wat stilgevallen. De voorgaande schokken zijn nog niet verterd, ook binnen de gewesten heeft men geen pasklare oplossingen, de scheiding is een dure zaak en zou bovendien interne conflicten aanwakkeren (cfr. Limburg-Vlaanderen). Opvallend genoeg constateerde Manu

Vanzwan en zijn zonen, de Vanzwanskes, denken er stilaan aan een echt boek uit te geven. In deze publikatie zou plaats gemaakt worden voor "het allerbeste van..." bovengenoemde heren. Kortom, een must voor alle liefhebbers, en tevens een inleiding in het kraken van ander-mans schrijfsels. Zelfs Vanzwanske van "Happening" kan hieraan soms een punt zuigen. Helaas moet toegegeven worden dat van onderstaande bijdrage wel geen passage in dit boekje zal komen.

Zoals onderhand wel geweten is, komt grote kunst slechts naar de oppervlakte indien hiërarchie ook sterke gevoelens schuilen. Meest van al is hierbij het gevoel van ergernis, van getergde frustratie en van opgeklopte razernij de grote drijfveer. De kringbladen van deze week zijn echter te goed om dergelijke sentimenten bij Vanzwanske op te wekken.

Deze week kregen wij ook enkele exemplaren van Krulblaadjes te stekken. Eén hiervan is Balans, het tijdschrift van Rechten. Is er leven op Pluto, is er leven in de bouwrij, met andere woorden: wat gebeurt er in de rechtsfaculteit? En vooraleer men

Ruys de daaropvolgende dag in De Standaard ook een tendens tot hernieuwde samenwerking. Onwaarschijnlijk lijkt wel een hernieuwd evenwicht tussen de vroegere partners. Grondige mutaties zijn niet per se uitgesloten. Huysse sprak ter zake van een samenwerking SP-Agaley-VU, hoewel deze partijen zelf label zijn. In de wandelgangen van het politieke Walhalla wordt ondertussen ook al gepraat over een nieuwe christen-demokratische centrumpartij (voor het geval de ACW zou afschuiven). Maar zeker lijkt wel dat de koord nog wel een tijdje slap gespannen zal staan.

Volgzaamheid

Waar de burger vroeger met groot respect opkeek naar zijn vertegenwoordigers, is dit ondertussen ook anders. Men moet dan wel eerst begrijpen hoe de politieke partijen hun achterban binden. Zij gebruiken daartoe drie middelen. Er is de ideologische band (voor de CVP het christelijke...), er is het klantelisme (het dienstbetoon) en tenslotte was er vroeger de welwillende passiviteit van de gewone burger.

Voor de ideologische band en de passiviteit zijn steeds meer in on-gebruik geraakt. Dit kan men illustreren met de verschillende revoltes van einde jaren '60: de vrouwen, de Limburgse mijnen en de jongeren. Het ging hier om echte ontvoogdings-pogingen.

De meest directe manifestatie van dit feit is tevens te vinden in het veranderde kiesgedrag. De kiezer bindt zich niet meer ten eeuwigen dage aan één en dezelfde partij. De partijen reageerden hierop via verschillende methodes: uitbreiding van het dienstbetoon, vedetisme (Tindemans, Van Miert), trachten de ideologische band te herstellen. Ondertussen lijkt de laatste weg nog enkel resultaat te kunnen opleveren. Het dienstbetoon kalft af wegens het eminente krisiskarakter. En het vedetisme heeft ook zijn grenzen.

De vraag is dan wel welk ideologisch probleem centraal zal staan. Op dit ogenblik lijkt de dichotomie "meer staat-minder staat" één der strijdtema's te zullen worden. Huysse vond deze topic overigens ongenueanceerd: de grens tussen staat en privé is moeilijk te trekken (voorbeeld: het advocatenkantoor dat de volmachtensluitens maakte). Bovendien wordt niemand begeesterd door dit tema. Zou het dan toch vrede of milieu worden?

Toon Boon

Het beste uit de kringbladen

weert zegt dat Vanzwanske met modder smijt, kan beaamd worden dat de eerste twee nummers van Balans een meer dan behoorlijk peil bereiken. Vooral op het vlak van de verzorgde presentatie werd tenover de voorgaande jaren een merkwaaardige vordering gemaakt. Hoofdredakteur Dirk Smets mag hiervoor terecht een pluim op zijn hoofd steken. Misschien toch een kleine vingervijzing: in zo'n grote kring moet ook wel talent te vinden zijn. Op die manier kunnen Kamagurka en Hagar misschien wat minder als opsmukmateriaal gebruikt worden.

Balans in de weegschaal

In Balans nr. 1 geeft preses Ivo Mechels een round-up van het grote afspilingsgebeuren: de big bang. Hierbij komen sommige argumenten toch wel wat al te eenvoudig over. "De kleinere kringen, zo ze al vertegenwoordigers stuurden naar de ASR, werden perfect gemanipuleerd door bepaalde vrijgestelden". Ivo moet het ons vergeven, maar zelf heeft hij nooit in één of andere raad gezeten, van de vroegere VRG-afgevaardigden kwamen zelden zo'n berichten en bovendien moeten dergelijke beweringen nog altijd voor het eerst gestaafd worden. Alles bij elkaar een duidelijke oversimplificering van het gebeuren, dus. Maar goed, de Krul is nu een feit en Ivo pleit ervoor voldoende geduld in acht te nemen. Een nieuwe werking opstarten doet men immers niet van vandaag op morgen. Ivo ziet ook nog een aanknopingspunt van de ASR: "Sportraad en Kultuurraad, welke allebei een duidelijk standpunt ingenomen hebben; namelijk een onvoorwaardelijke autonomie".

Blijkbaar moeten de andere raden dus ook maar voldoende autonoom gaan werken: in dat geval moeten de Krulkringen bijvoorbeeld niet meer meerdere stemmen - voor de grote kringen hebben, kan men vrijgestelden wel aanvaarden enzovoort.

Een rechtsstudent?

Een groot deel van Balans nr. 1 wordt gewijd aan cultuur. Het VRG is hier duidelijk vrij ambitieus. In "Balans-microfoon" werd aan een aantal studenten uit andere fakulteiten hun

opinie over de rechtsstudent gevraagd. Opvallend is dat over het algemeen vrij negatief gedacht wordt over deze mensen. Ofwel was de vraagstelling niet nauwkeurig, ofwel moet de student uit de Valk toch ééns ernstig nadenken over zijn imago. Een zorgvuldig public-relationsbeleid zou hier misschien wonderen kunnen doen.

Terecht breekt Balans een lans voor meer orde in de Valk. Slaat de groene beweging ook wild om zich heen in deze kontreien? Ondertussen komen zij aan het interview. En hier gebeurt iets eigenaardigs met Balans. Tot voor kort was het de gewoonte voor deze rubriek een prof in te huren. Wat merken we nu echter? In het eerste nummer een interview met de pedel en de administratieve sekretaris, in het tweede Balans-nummer een interview met de opperbeaas himself, VRG-preses Ivo. Niet dat beide interviews niet boeiend zijn, maar er kan toch moeilijk geopperd worden dat er geen interessant profenweld meer in de Valk rondwield. Dynamische, carrièrebewuste personen zijn er immers genoeg voorhanden. En als men dan toch wil herhalen (cf. interview pedel-sekretaris, ongeveer twee jaar geleden), zou het misschien nuttig kunnen zijn de mikrofoon te houden voor Suetens (na zijn aanstelling bij het Arbitragehof), Van Gerven (als voorzitter van de bankcommissie), Blaupain (nu hij eindelijk een postje - dekaan - te pakken heeft kunnen krijgen...) We suggereren maar. Wie de pedel en de sekretaris kent, kan ondertussen wel raden dat het interview in Balans I een vrij humoristische wending neemt. Het gaat hier immers om geboren lolbroeken, vooral wanneer er ook nog een traktatie aan verbonden is.

Iets soortgelijks (lolligs) kan gezegd worden van het "Opstelsteke van Adelbertje" dat beide Balansen weet te bereiken. Een glimlach is nooit weg bij dit soort werk, dat overwegend bestaat uit gewilde versprekingen van het type "Hij doet wel veel overuren, soms verdient hij meer met zijn achterwerk dan overdag". De vraag is hoelang Adelbertje met dit soort humor grappig kan blijven.

Vervolgens wordt ruimte vrijgemaakt om de juristen in spe in te leiden in de geheimen van de ekonomie. Dit

stukje gaat onder het motto: "De profien kumulieren wel, waarom wij dan niet?" In die zin wordt goede raad gegeven om zo weinig mogelijk vakken te moeten volgen en toch de universiteit te verlaten met het bijkomende diploma van ekonomie. Philip Verhaeghe neemt een interview af met Guillaume Thijs. Hierin wordt diens mening gevraagd over de opstelling van een profenweld voor een voetbalwedstrijd. Iets gelijkaardigs mochten wij enige jaren geleden reeds in Balans lezen, maar schrijver dezes weet dit toch nog vrij behoorlijk in te kleden. Het is overigens best mogelijk dat hij van het vroegere elftalconcept niet op de hoogte was. Daarom dat linkse profien nu soms rechts opgesteld worden?

Balans 2

Balans 2 bevat de resultaten van een zeer interessante onderwijsenquête van de fakulteit Iste licentie. Spijtig dat ons hier de nodige plaats ontbreekt, maar geïnteresseerden uit andere kringen kunnen aan dit initiatief een puntje zetten. Ook binnen het VRG lijkt dit te schreeuwen om opvolging in andere jaren. Ook vrij boeiend is het verslag van een belevaart van Czesochowa. En bijna op het einde van deze Balans komt een bijdrage van het Vlaams Interdialektisch Studiecentrum. In deze bijdrage merken wij een vergelijkende studie van het werkwoord "hebben" in de verschillende Belgische dialecten.

Nonius

Door omstandigheden wist Vanzwanske ook beslag te leggen op het blaadje van groep T, van de industriële ingenieurs dus. Zij verenigen zich in een kring die "Industria" werd genoemd. Tot hertoe vrij logisch, maar waarom hun kringblad Nonius heet, dat mag de duivel weten.

Opvallend bij deze Nonius is de erg verzorgde presentatie. Tevens zit dit tijdschriftje vol van "originale" tekeningen. Met andere woorden, hoewel niet elke tekening van even hoog gehalte is, werd hier minstens de moeite gedaan om de zelfkreativiteit op dit vlak aan te wenden. Dit maakt dat het boekje zeer aangenaam overkomt. Op dit vlak kan het zelfs als

(vervolg op p. 7)

1. Apollon	913
2. Ekonomika	908
3. Landbouwkring	895
4. VTK	879
5. Industria	875
6. Lerkeveld	851
7. Thomas & Joh. 23	849
8. WINA	828
9. VRG	825
10. H. Hart Inst.	822
11. Medika	820
12. Ter Bank	818
13. Architecten	818
14. H. Geest kol.	797
15. Romania	796
16. Ped. & Psych. kring	783
17. Germania	779
18. Apollonia	774
19. Klio	765
20. Historia	764
21. Katechetika	762
22. Salvatorianen	759
23. Verpleegkunde	753
24. Camillo Torres	752
25. Plasma Inn	751
26. Betsy Boys	748
Farma	748
28. Merkat	747
29. KWAM / E008	735
30. Rega	727
31. Bios	722
32. Geologie	721
33. Chemika	717
34. Politika	713

labojas
hatoen
hatoen
ACCO KANTOORHANDEL
Tiensestraat 134-136
B 3000 LEUVEN BELGIE
Tel. 016 / 23.35.20

ADVERTENTIE

Le Film Noir: Qu'est-ce que c'est?

Volgende week wordt filmminnend Leuven vergast op een heus *Film Noir-festival*. Dit kadert binnen de jaarlijkse traditie van de Nederlandse stichting *Cinemathema* en van *De Andere Film* om meer bekendheid te geven aan belangrijke filmstromingen. Het is weer allemaal groots van opzet met enkele uitgaven, filmvertoningen in verschillende steden en zelfs de VPRO bracht drie films op de buis.

Cinemathema en *Versus* hebben samen een mooi boek — tijdens het festival voor 390 fr. te verkrijgen — klaargestoomd over de *film noir*. Naast overwegend theoretische bijdragen, komen onder andere ook twee noir-regisseurs aan 't woord. Deze reader lijkt nochtans niet aan een chronische coherentie, want de diverse artikels durven elkaar al eens tegenspreken. Uiteraard blijven het allemaal theoretische konstrukties, maar toch... In het inleidende redactioneel komt de aap al uit de mouw, waar men er zich vrij goedkoop van afmaakt met de opmerking: "Intuïtief weet iedere filmfiethebber over welke films gesproken wordt wanneer de term *film noir* valt." Daarmee weten we het weer!

Als men het over de *film noir* heeft dan wijst men nogal eens op de invloed van het *Duits expressionisme* kwa belichtingstechniek, de sombere sfeer opproepen door verlaten en regenachtige straten, de zogenaamde *hard-boiled* schrijvers als Chandler, Hammett en Cain, na-oorlogse omstandigheden als de kommunistenjacht en later de koude oorlog... "Hoe relevant sommige van deze suggesties ook zijn, pogingen om een 'stamboom' op te zetten hebben meestal minder verduidelijkt over het ontstaan van de *film noir* in het bijzonder dan over de armoede van de filmgeschiedenis in het algemeen", betoogt *Paul Kerr*. Hij spitst zich toe op de specifieke industriële factoren die voor het genre bepalend zijn geweest. Het is geen toeval dat de *film noir* zijn hoogtepunt bereikte in de periode dat het stelsel van de *double bill* in voege was (dus tussen 1938 en 1959). Een *double bill* was meestal de combinatie van een relatief dure A-film met een relatief goedkope B-film, waarvan de kostprijzen zelden boven de 400.000 dollar kwamen.

Om zich te differentiëren van de A-film, die als hoofdrol fungeerde ging men met geringe middelen druk experimenteren in de B-film. Alzo wist men van een economische nood een deugd te maken: een *low-key* belichting was niet alleen veel goedkoper maar had bovendien nog een aardig dramatisch effect. Deze B-film noir bereikte zo'n nivo dat na een tijd de grote studio's als MGM, Paramount en Fox in hun A-films een overladen noir-stijl begonnen te hanteren. Denk maar 's aan *Double Indemnity*, *Laura* en *The Postman always rings twice*...

Enge definitie

Maar nu zijn we nog altijd niet aan een hanterbare definitie van het genre gekomen.

Iemand als *Mart Dominicus* zal in navolging van *Damico* een narratief traject als uitgangspunt nemen. Dit in tegenstelling tot auteurs als *Silver en Ward*, *Schrader*, *Porfirio* en *Cozarinsky*, die zich beperken tot de constatering dat het voornamelijk een kwestie is van stemming of op een film het etiket 'noir' hoort. De bedoelde gemeenschappelijke 'mood' is er één van pessimisme, machteloosheid, uitzichtloosheid, omsloten door zwendel en misdaad. "Nu is het zeker niet zo dat

een dergelijke teneur de *film noir* vreemd is, maar het gaat te ver dit de kern van *film noir* te noemen.", vindt *Dominicus*. Van essentieel belang is volgens hem het hoofdpersoonage dat uit balans geraakt. De noir-held is een geïsoleerd, gefrustreerd en soms onberekenbaar persoon. Toch is hij aan het begin van de *film noir* nog een respectabel iemand. En wie is er de fout van dat hij uit zijn evenwicht is gestoten? Juist, de konfrontatie met de vrouw. En dan niet zomaar de ontmoeting met een kalm, behulpzaam type, maar onze man valt op sensuele, uitdagende vrouwen. Er gaapt een diepe kloof tussen de verlangens van de noir-held en hetgeen de *femme fatale* voor ogen staat. Hij wil de vrouw in zijn armen, en vaak is hij op zoek naar een 'home', een veilige basis in een onpeilbare wereld. Doch dit is niet veel meer dan een abstrakt, haast utopisch verlangen. De *femme fatale* daarentegen wil van haar echtgenoot af of wil geld, maar meestal wil ze beide! Veel noir-helden hebben een fatalistische aard, zij voelen zich de speelbal van het grillige noodlot. (Daarom wil *Dominicus* films als *The Maltese Falcon*, *The Big Sleep*, *Big Combo*,... niet tot het genre rekenen.)

Om de kijker van deze vertwijfeling en machteloosheid van de protagonist wat te laten proeven, wordt meer dan eens beroep gedaan op de *voice-over* (al dan niet gekoppeld aan *flash-backs*). Als de stem een subjectieve of foute kleurrijke geeft aan de feiten dan kunnen de beelden hem in het ongelijk stellen. Hierdoor verliest de vertelinstantie wat van zijn almacht en komt hij op het nivo van de toeschouwer. Deze structuur met zijn dubbelzinnigheid past uitstekend in de *film noir*-stroming. Het is een structuur die een sterk waarheidsgehalte suggereert, maar dit langzaam kan laten afbrokkelen om bij de kijker een grote onzekerheid over de waarheid te scheppen.

De oppositie

Frank Krutnik vindt dat dergelijke analyses teveel gewicht leggen op de *pro-filmische kodes* (verhaal/personage-typering enz.) ten koste van de *filmische kodes* (belichting/ mise-en-scène enz.). Het is onpraktisch, zegt hij, die twee van elkaar te scheiden. Hoewel het wel mogelijk is bepaalde narratieve karakteristieken van de *film noir* te onderscheiden, krijgen deze hun betekenis toch alleen maar in relatie tot de filmische realisatie. *Krutnik* somt volgende visuele kenmerken op: ten aanzien van de

belichting: silhouetten, abstracte figuren, dominantie van schaduwen, low-key belichting, dieptewerking, gebruik van groothoeken met verwringingseffecten; en ten aanzien van de *mise-en-scène*: composities die net uit balans zijn, 'verstikkende' close-ups, klaustrofobische kadring, gebruik van reflecterende oppervlakken voor ongebruikelijke shots waarin één personage wordt verduubbeld in een 'two-shot', kamerposities met een hoog standpunt en 'erofisering' van de ikonografie (wat dit ook moge wezen).

Dus al naargelang de gehanteerde criteria kan het begrip *film noir* gerokken en verengd worden. Maar laat ons dit geen zorg wezen en genieten van verrukkelijke prenten als *Mildred Pierce*, *Out of The Past*, en vele anderen.

Pascal Lefèvre

Nee, dit speelt zich niet af op een woelige zee. Deze scheefheid is één van die typische noir-trekjes, zo zeggen de 'kenners'. (Still uit 'Out of The Past')

Een nieuwe toekomst voor Cockerill-Sambre?

Broadway Leuven — Om bij het begin te beginnen: Company of State, het Leuven's tweetal (dat voor de gelegenheid op 25 november jl. met een drummer en een toetsenman is uitgerust) weet nog steeds geen energie te vinden. Natuurlijk, als dit niet hun bedoeling was dan is alles OK, maar passen ze ook niet als opwarmend voorprogramma. Of moeten we nog steeds een kick krijgen van een Doors-of-Reed-cover? Hup, de volgende.

Surgical Penis Klinik, Sozialistisches Patienten Kollektiv, SePpuKu; het is ook allemaal verleden tijd. SPK noemen ze zich nu en ze staan klaar om de Top-30 binnen te duikelen, alhoewel. De metaldrum-klanken mogen dan wel aan Depeche Mode de poen openbrengen, SPK doet er nog steeds (hoewel meegeprogrammeerd) ritmisch-chaotisch mee. Hiermee vallen ze dan tussen beiden: te (disco)ritmisch voor de ene kant, te chaotisch voor de andere kant. Indien U SPK die avond dan toch goed vond, dan weet U uzelf wel te plaatsen...

KULTUURLEVEN

maandblad voor cultuur en samenleving
Ravenstraat 112, 3000 LEUVEN tel. 2292.21
10 maal per jaar (van januari tot december)
abonnement: 700 fr., studenten: 550 fr.,
(blijft in '85),
rek. 423-4385241-09.

oktober: - de jeugd van de derde wereld en de derde leeftijd van Europa
- de terugkeer van de goden
november: - "wij moeten de bevrijdingstheologen helpen"
- pelgrims en barbaren
december: - Vlaanderen anno 2000 (dossier)
telkens: 100 fr per los nummer.

Universitaire Gele Kruis

De v.z.w. heeft tot doel het versterken van medische hulp aan landen in oorlog. Concreet wordt er hulp gegeven, zowel materieel als daadwerkelijk met dokters en verplegers die afhangen van de Palestijnse Halve Maan. De Palestijnse Rode Halve Maan is een organisatie erkend door het Internationale Rode Kruis van Genève.

Meer bepaald is het de bedoeling van de v.z.w. in Damascus een permanente vertegenwoordiging te vestigen waarbij de vertegenwoordiger de betrekkingen zal verzorgen tussen de zetel in België enerzijds en de Syrische en Libanese instanties anderzijds. Verder moet die permanente basis de uitstraling van de humanitaire doelstellingen van de v.z.w. mogelijk maken.

Het Universitaire Gele Kruis betreft haar inkomsten hoofdzakelijk van giften en het organiseren van onder meer filmavonden. Zij wordt eveneens actief gesteund door de Syrische overheid, die tussenkomt in de kost en inwonen van het medisch personeel door het Universitaire Gele Kruis uitgezonden gedurende de zomervakantie. Het project zelf staat onder het mecenaat van de abt van Chimay.

Universitaire Gele Kruis v.z.w.
Residentie Camillo Torres E111
Brusselsestraat 165
3000 Leuven
tel. 016/236955

PLAAT

La Muerte, dit is Belgisch!

Ancienne Belgique — Als het ware een kado voor alle zielen. Na het verschijnen van de Belgische EP van het jaar, "The Surrealist Mystery" was dit ook het Belgische concert van het jaar (2 november jl.). Weliswaar niet "The Missing Link between Salvador Dali and the Stooges" (zoals ze zelf beweren) maar wel een daverende voortzetting van de psychedelische rockabilly.

Covers als "Wild Thing" van de "Troggs" werden meesterlijk bewerkt en voorzien van de nodige energie, terwijl eigen nummers als "I put the blame on you" minstens hetzelfde peil haalden. Zowel op podium als op plaat zeker niet te missen!

Vanaf de intro "Danza de la Crucifixion" had U op 2 november geen enkele reden om ergens anders te vertoeven dan in de Ancienne Belgique te Brussel.

L.L.
Discografie:
"The Surrealist Mystery", EP, Soundworks Product, 12006, 1984.

L.L.

Historici bang voor sukses Oranje en de Opstand

Van 17 november tot 8 december kon je de tentoonstelling 'Leuven, Oranje en de Opstand' bekijken in de Universiteitshallen. Weinig hebben dat gedaan. Ik zag er een drietal gepensioneerden. Uit het departement geschiedenis was slechts eerste licentie echt komen binnenwippen: de aggregatie-prof werkte mee, zodus... Andere fakulteiten hebben hoege-naamd geen interesse betoond.

Enkele moedige leraren uit het middelbaar onderwijs hebben er een klas heen gedirigeerd; om dan vast te stellen dat de ekskurse meer des-interesse dan interesse opwakte.

Nochthans hebben de mensen van het Centrum voor de Aggregatie en van de Werkgroep Cliooscoop hard gewerkt aan twee livijge (en goedkope) werkmappen, één voor de leraar, één voor de leerling. Verdienstelijk allemaal, maar weinig zinvol als de tentoonstelling zelf een flop is.

Oranje-moeheid

Waarom ligt nu zoiets? Te weinig propaganda? Alleszins. Maar geen afdoende verklaring: goede wijn heeft geen kraans. Oranje-moeheid na zo'n vol jaar? Zoveel zinvol heb ik dit jaar nog niet over Oranje gehoord en dat ondanks de soms gigantische financiële middelen. De tentoonstelling zelf dus?

Het nodigt inderdaad weinig uit, zo'n opeenstapeling oorkonden, wiedrukken, houtsneden. Voor specialisten interessant, al dit materiaal eens samengebracht. Maar: hoeveel zijn er zo? En, hoort de tentoonstelling dan niet eerder thuis in de Expo-zaal van Letteren en Wijsbegeerte?

De initiatiefnemers hebben echter bewust in een andere richting gemikt: "Het belichten van het 16de eeuwse tijdsgebeuren via de Leuvense kontekst heeft op de eerste plaats een didaktische bedoeling," zo schrijven ze in hun Toelichting. "Het is niet zozeer de bedoeling specialisten in de materie te wijzen op de rol van Leuven, als wel de Leuvense bevolking en de scholen via de lokale situatie, die hen bekend is of direct interesseert, te wijzen op de 'grote' geschiedenis..." Lofwaardig streven, voorwaar, maar het blijft bij streven.

Kerktorens

Om te beginnen geloof ik niet in die 'kerktoren-geschiedenis' die vandaag voor 'didaktisch' doorgaat: de vakhistorici denken maar al te gemakkelijk dat het de historische interesse is die moet aangewakkerd worden. Dat is onzin: de historische interesse is reël

en intens, er is een markt voor geschiedenis. Alleen: slechts weinig historici slagen erin fatsoenlijke produkten — die tegelijk wetenschappelijk én populair zijn — op die markt te brengen. Historici vormen een merkwaardige mensensoort: zij slagen er in een handomdraai in van het meest boeiende onderwerp een saai beoedening te maken. Een stiel apart.

Nochthans zijn de historici van goede wil: zij leren met video werken, adviseren de BRT, stellen werkmappen samen en prijzen mekaar voor een 'vlotte pen'. Dat ondertussen de doorsnee geïnteresseerde leek gefrustreerd de woordenbrij van het zoveelste wetenschappelijk gewrocht van zich afschuift, dat ontgaat het gilde blijkbaar volkomen. Ondertussen realiseren niet-historici historische bestseller na bestseller. Umberto Eco, Barbara Tuchmann, Maurice Dewilde, Thea Beckmann, om maar de besten te noemen.

Montaillou

In dat rijtje vind je soms een vakhistoricus. Maar die lijkt zich dan daarover eerder te schamen dan gelukkig te zijn: Le Roy Ladurie bijvoorbeeld die in de *Adriaan Van Disshow* op VPRO zich nogal kregelgig toonde over het sukses van de hoofdstukken over seksualiteit in zijn Montaillou. Of Karel Van Isacker van wie in een handomdraai brandhout gemaakt werd door twee collega's in het BRT-debat *Fundamenten* over zijn boek *Mijn Land in de Kering*. Thomas Kuhn wees er in zijn *De Structuur van Wetenschappelijke Revoluties* al op hoe slecht het voor de reputatie van wetenschappers ten overstaan van hun collega's is, als ze overzichten schrijven die door een breed publiek gesmaakt worden (Meppel, 1979, p. 39 en p. 219). Precies omdat geschiedenis zo nauw aansluit bij de literatuur en zelfs een kind is van de literatuur, lijken historici dubbel benauid te zijn voor maatschappelijk sukses.

Dat vind je in alle geledingen van de discipline weerspiegeld: een opgeklopt pseudo-wetenschappelijk taalgebruik dat de leesbaarheid van de teksten vernietigt; in vier jaar niet één woord over bijvoorbeeld de opbouw van tentoonstellingen, over het componeren van een vulgariserende tekst; en tenslotte, een aggregatie-opleiding waar een ganze zaal tegen de slaap zit te vechten terwijl de docent uitlegt dat je levendig moet lesgeven. Ondertussen hoor je dan klachten dat ons vak in het onderwijs gediskrimineerd en in de samenleving gering-schat wordt. "t Is goed in eigen hart te kijken, 's avonds voor het slapengaan..." Dat doet de historicus niet; hij is immers *objektief*.

Eddy Daniëls

Het beste uit...

(vervolg van p. 5)
voorbeeld dienen voor andere blaadjes.

Inhoudelijk is het grootste deel van het blad ingeruimd voor loltrappertje. Zo heeft Bart Grauwels het over motorrijden en het probleem van de rondvliegende vliegen. Een professor Schneider geeft een uiteenzetting over "le cochoon volant". En kameraad JV vraagt alle studenten zich te verenigen voor een massamanifestatie voor Stalin. Op het programma een eucharistieviering ten bate van de ziel van de grote weldoener. Daarnaast een optreden van Markito Cifillitas, strijder van het Anti-fascistisch Bevrijdingsfront van El Salvador met onder meer zijn hit "Hoorde de molotov-cocktails suizen". De liefhebbers krijgen ook een getuigenis van een ooggetuige die zopas in hoogsteigen persoon een brosjure gelezen heeft over de mistoestanden in Zuid-Afrika, een debat waarin duidelijk zal blijken dat Stalin geen 20 miljoen boeren heeft laten ombrengen en een film van het drama-gre. In deze laatste wordt onomstotelijk bewezen dat de Berlijnse muur een Westers initiatief is en dat de honderden slachtoffers... Met andere woorden, Stalin is niet dood, leve Stalin. En kameraad JV kan misschien ook eens een avond omtrent Andropov inrichten. Een verslag van een nachtelijke plaktocht moet eveneens de lachspieren bewerken.

Dit wordt niet gedaan in een bijdrage waarin Jan Declairs "Het offer is te kort" wordt afgebroken. "Het offer is te kort is te lang, saai en teleurstellend". Een interview met de professor talen geeft aan dat de

ingenieurs hun taal zeker niet mogen verwaarlozen. En in dit nummer lukt dit duidelijk vrij goed.

Newton achterna

Tenslott: wijden wij ook nog enige regels aan het Newtonneke, het blad van de Wis- en Natuurkundigen, en naar het heet ook van de Informatici. Zijzelf noemen zich in de wandelgangen Winezen. Het Newtonneke is door de jaren heen uitgegroeid tot een blad met een zekere faam. Daarom wekt het eerste nummer van deze jaargang toch enige oogoocheling op. Als Vanzwanske het bij het rechte eind heeft, konden de Winezen vorig jaar duidelijk beter. Dus waarom dit jaar niet meer? Is het omdat het editoriaal gewaagt van een interim-redaktie?

Een eerstejaars geeft verslag van het eerstejaarsweekend. Er is een haast traditioneel artikelje "Krul versus

ASR". Danny Wouters ontleedt een en ander goed. Maar onzes inziens blijven nogal wat argumenten of achterwege. Misschien in het zicht van een vervolghet...
De licentie Informatika wordt nogal grondig ontleed. Hier schijnen nogal wat problemen mee te zijn. Wina-onderwijs gaat hierond dan ook een stevige werking ontplooiën. Wat dit precies zal zijn, wordt voorlopig vrij ruim in het ongewisse gelaten. De leukers van Wina drukken op de middenpagina wel de volledige programmaschema's van radio Scorpio en van Sinjaal af. Een programma "Wina op Scorpio" of "De onderwijsproblemen van Wina op Sinjaal" konden wij echter niet terugvinden.

Zowel op pagina 5 als 22 lezen wij een analyse van het "element vrouw". Een analyse die weinig positief is voor dit element. Nochthans levert Wina elk jaar duidelijk erg goede vrouwelijke studententertegenwoordigers. Kwestie van nuanceren kan hier dus duidelijk in het volgende Newtonneke nog werk geleverd worden.

Vanzwanske

Buiten zijn STELLA gekend
om zijn verse belegde broodjes
en verse soep

Café
IN DE COMMERCE

11. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

AD VALVAS

Bios

- di 11 dec: Kantus.
- za/zo 15/16 dec: Full-time week-end.

Chemika

- do 6 dec: TD in Eagles.
- za 8 dec: weekend in Sint-Joris-Weert.

Germania

- do 6 dec: Sinterklaas. 20.00u: film "Mira" op 8ste van L en W. Org. Dep. Ned. Lit.

Katechetika

- do 6 dec: spaghetti-avond voor kringmedewerkers (om 20.00u in fakbar).
- ma 10 of di 11 (?) dec: bezinning door de Vijgeboom.
- woe 12 dec: religieuze boekenbeurs in Mie Treets. Org. vBS.
- do 13 dec: om 20.30u in lok. 14 in M.T.: Film "De Profeet". Door, voor en over godsdienstwetenschappers. Gratis Inkom.

Kriminologie

- di 11 dec: kringvergadering van Kriminologische Kring in 't Stuc. 20.00u.

Mecenas

- woe 12 dec: fuif in Atelier & performance.

Medika

- di 18 dec (en nu al aangekondigd): dr. Le Compte.

Wina

- di 11 dec: onderwijswerkgroep om 20.00u in Wina-kelder.
- woe 12 dec: TD in Broadway.

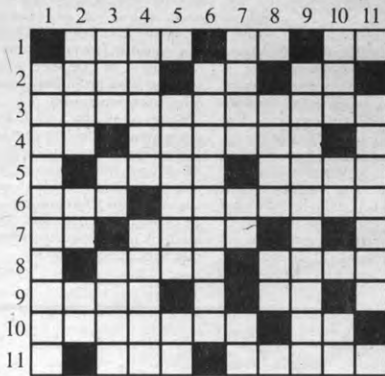
Landbouw

- woe 12 dec: Ballet van de 20ste eeuw. Vertrek om 19u aan het boereket.
- do 13 dec: werkgroep LIWP — d.i. Landbouw in Wereldperspektief. Om 20u in het landbouwinstituut 00.42.
- do 13 dec: om 20u debat over de melkkwota m.v. prof. Tollens, Ir. Van de Voorde, prof. Vandepitte en dr. Van de Walle. Auditorium "De Molen", Celestijnenlaan 131, Heverlee.

ADVERTENTIE

Dag puzzelminnend Leuven,

De winnaar van de vorige keer is Anne Van Frausum, Vaalbeekstraat 1, 3031 Oud-Heverlee. En ja hoor, weer een nieuwe opgave met opnieuw één fikse beloning in de vorm van twee Stuc-kaarten voor één van de inzendingen.

Horizontaal

- 1. keukengeredschap — scheikundig element — dwarshout; 2. papachtige massa — prijs van Humo — middelbaar onderwijs; 3. afkeer opwekkend; 4. muzieknoet — melkbewerking; 5. letterkeer van 'nete' — muziekinstrument; 6. hooggaande bal — dier; 7. luitenant — meisjesnaam; 8. persagenschap — godendrank; 9. stemming — lange klank; 10. verschalkende tamme zwemvogel — persoonlijk voornaamwoord; 11. springstof — schande.

Vertikaal

- 1. evenwijdige; 2. oudgermaans schriftteken — jongensnaam — universitair onderwijs; 3. zangstem — waterstand — klopt zwak; 4. loopschoen — schatten; 5. gezwollenheid — latijns voegwoord; 6. beschermende kledingsstukken; 7. anagram van 'bant' — familielid — muzieknoet; 8. duivels — griekse letter; 9. nauwgezette; 10. oppervlaktemaal — lange klank — lange klank; 11. meisjesnaam.

BDM

Tweede International Food Festival

Once in a while, I love to eat foreign foods. And that opportunity is again coming on next Wednesday, the 12th of December, when the International Students Organization of Louvain (ISOL) is organizing its 2nd International Food Festival.

Last year I was fascinated with the variety of foods prepared by the local students. People appreciated very much seeing such different types of food being brought very near to us, and being prepared in their traditional way with typical blend of spices and flavour. There is something so very satisfying about foreign dishes, more so when it is fresh, home cooked and prepared in a typical way.

It might be useful to see once, if you haven't, how these dishes would look like, how they are eaten, and above all, how they taste to you. And if you want to try with the idea of cooking yourself, you can get hold of a recipe brochure which will be there for you. Who knows, you can come up yourself preparing a unique recipe suiting your own taste!

Oplossing

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
E	R	B	A	R	M	E	M	A	O	
L	A	D	E	M	A	I	S			
G	L	E	I	S	W	E	R	K		
Z	E	E	M	S	E	M	I	E	T	
A	L	T	A	S	T	R	A	A	L	
N	A	S	T	E	F	A	N	A		
S	T	A	A	G	A	N	A	M		
D	E	S	P	E	R	A	D	O		
E	R	E	E	L	U	W	E	N		
E	M	E	L	T	M	I	S			

ZOEKERTJES

- 2 kamers te huur in gemeenschaps-huis met living, eetkamer, keuken, douche, telefoon, grote tuin, 1 jongen, 1 meisje, 4000 fr. alles inbegrepen. Naamsestraat 111. Tel. 016/201270; vragen naar Jean-Luc (tss. 8-9 en na 19.00u). Enig gevoel voor initiatief of verantwoordelijkheid.
- Wie hielp mij op vrijdagavond 30/11 rond 20.50u uit de nood vlakbij campus Heverlee? Kom eens langs op cité blok 10/302 of laat 'n briefje achter.
- Ik zoek drie mensen die elke zondag- en vrijdagavond resp. heen en terug willen meerijden van Genk naar Leuven. Reiskosten te delen. J. Vanhove, Dagobertstraat 34.
- Liftaanbod: ik rijd regelmatig van Leuven naar Ieper (en omgekeerd). Tijdens het week-end. Wie (kosten-delend) meewil, contacteer: Geert, Ridderstraat 192.
- Gezocht: tenorsaxofon (tweede-hands). Gido Brants, Maria-Theresiastraat 27. Langskomen vóór kerstvakantie.
- Gezocht: wie heeft het radiopro-gramma 'Thuishaven' van Jan Wel-tens (BRT 2 - maandagavond 21-22u) in 1983 opgenomen op cassette? Gelieve contact op te nemen met Luc Storms, Groenstraat 30, Duffel. Tel. 015/313680.
- Gezocht: entoesiaste lay-out(st)er en/of knip(p)stjer en/of lezer/lees-

- ster om mee te helpen aan de wekelijk-se Agalev-knipselkrant. Contact: Francis, Maria-Theresiastraat 21/03. 01. (Desnoods briefje onder deur).
- Verloren: singles waarop algerijnse liturgie- en volksmuziek na de les kriminologie over transsexualiteit in lokaal 02.06 in de Valk. Bellen naar Hafida; 016/239410 tussen 18 u en 19.30u.
- Verloren: pennezak op 22/11 om 8u. Op de Naamsesteenweg. Terug te bezorgen Kloosterweg 4B Blanden Tel. 016/234575. Lut Stroeykens.
- Te koop: Snaauwaert tennisracket (23 kg). Voor 3000 fr. Jean-Paul Jacobs, Geldenaaksevest 58.
- Voor uw TD's, Discobar Garbage. Tel. 016/227666. Installatie ook te huur (2 x 400 W) voor 1500 fr. per avond.
- Luc doet al uw typwerk op een zeer nette manier. Tel. op elk moment van de dag 016/233829.
- Gezocht: Alle typwerk is welkom bij Jorgen de Wit (Voorb. Instit.) Leenstraat 21, 3220 Aarschot.
- Gezocht: een plaats op de route Leuven-Boom voor v rijdagavond. Wil bijdragen in de kosten. Stefaan Janssens, St. Annastraat 7, Leuven.
- Verloren: gouden ketting en egyptisch kruisje. Omgeving sportkot. Fikse beloning. Tel. 016/222237.
- Gezocht i.v.m. jeugdbeweging: zo-veel mogelijk lege melkdozen (2 fr. per stuk). Lieve Blommaert, Naamse-steenweg 492, 3030 Heverlee (Salvato-rianen).

- ZX-Spectrum eigenaars (Al met 3!) zoeken nog soortgenoten. Breng je bytes en microdrives tot leven: kontak-teer Hans Deseure, Coutereelstraat 2A, bus 5.
- Gezocht: wie kan mij het boek "Politieke geschiedenis van België" van Th. Luyckx verkopen aan een zacht prijsje? Els Bloemmen, Jozef II-straat 55, Leuven.
- Chris doet al uw typwerk op IBM, in verschillende lettertypes en met veel ervaring. Tel. na 17.00u of WE 016/563998.
- Kamer te huur in gemeenschaps-huis. Enig idealisme onontbeerlijk maar we hebben een strippib. 3000 fr. (Gas, elektriciteit, water inkl.) Best langskomen 's avonds; Diestsestweg. 36
- Gezocht tesis te typen op elektr. machine of tekstverwerker. Patricia Van Laethem, Lode Gerritslaan 21, 2600 Berchem. Tel. 03/2303522.
- Te koop: 4 gloednieuwe, wegens plaatsgebrek onbenutte spots voor de spof(e)terende spotprijs van 170 fr. per stuk. Z.w. Jo Callewaert, Parkstraat 187. Tussen 19 en 20u. Tel. 200254.
- Dirk repareert al uw elektronische apparatuur tegen spotprijs als student ir. elek. kwaliteit verzekert: Dirk Stals, Naamsesteenweg 492, 3030 Heverlee.
- Verloren: bruine brillemdoos met bril. Binnenwerpen bij Jean-Luc Lam-breghts, Maria-Theresiastraat 40.
- Gevonden: zwarte portefeuille met inhoud, zonder identiteitsbewijs. Af te halen dienst Universitair Onderwijs, Kralenstraat 2.

AGENDA

Donderdag 6 december

- 15.45 u. **AKTIE Sinterklaasaktie** vertrekkende aan de kerk van het Groot Begijnhof. Org. Rakettenvergil.
- 20.00 u. **LITERATUUR Kompositie in de roman** in 'tStuc. Organisatie Werkgroep Literatuur.
- 20.15 u. **KONCERT Johan Verminnen en Tars Lootens** met hun tour de chant. **Zanger zonder meer** in Vlaamse Leergangen. Organisatie Laat me niet lachen. Inkom 150/200
- 20.30 u. **FILM Mourir à tue-tête** in Aud. Ves. Org. DAF, Liga voor de Mensenrechten. Inkom 50/70.
- 20.30 u. **VIDEO Belgische video** (cyclus 1). In 'tStuc. Inkom 50/70.
- 20.30 u. **KONCERT Optreden van The Fall** in zaal Broadway (Lido). Org. Scorpio, Chestnut Three en JJ Records. Inkom 240/280. VVK bij JJ Records, Compact, Appel, Den Allee.
- 21.30 u. **VERNISSAGE** Opening van **Koud België** in De Dijlemolens door Jan Hoet.

Vrijdag 7 december

- 20.30 u. **VIDEO Belgische Video** (cyclus 2). In 'tStuc. Inkom 50/70.
- 20.30 u. **TEATER** Jan Declair met **Obscène Fabels** naar Dario Fo in de Stadsschouwburg. Organisatie Laat me niet lachen. Inkom 150/200.

Zondag 9 december

- 14.00 u. **MUSICAL Kindermusical De Boot** van het speelleater Eva Bal in het Cultureel Centrum Romaanse Poort.

Maandag 10 december

- 20.00 u. **ONTOEFTING** Kennismaking met de 4de-wereldbeweging in de St. Janskerk, Celestijnenlaan 101, Heverlee.
- 20.30 u. **FILM The Maltese Falcon** van John Huston in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/70.
- 20.30 u. **DANS Michèle Anne De Mey en Roxanne Huilmand met Balatum** in 'tStuc. Inkom 120/180.
- 20.30 u. **FILM Soylent Green** in de reeks Filmforum 84-85. Aud. K. Heverlee. Inkom 60/80.
- 22.30 u. **FILM Kiss of Death** van Henry Hathaway in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/80.

Dinsdag 11 december

- 20.30 u. **DEBAT Numerus Clausus aan de unief.** Met E. Bonte (journalist onderwijs), Prof. Vuylsteek (RUG), Dhr. Monard (ministerie van onderwijs) en F. Uyttendaele (VSF). Org. Sociale Raad. Inkom gratis.
- 20.30 u. **DANS Michèle Anne De Mey en Roxanne Huilmand met Balatum** in 'tStuc. Inkom 120/180.
- 20.30 u. **FILM The Spiral Staircase** van Robert Siodmak in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/70.
- 22.30 u. **FILM They lived by night** van Nicholas Ray in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/70.

Woensdag 12 december

- 20.30 u. **FILM The big Combo** van Joseph E. Lewis in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/70.
- 20.30 u. **DANS Marc Vanrunxt met Poging tot beweging** in 'tStuc. Inkom 120/180.
- 22.30 u. **FILM Pick up on South Street** van Samuel Fuller in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/70.

Donderdag 13 december

- 20.30 u. **KONCERT** Flamencomuziek en -dans door **Wannes Van de Velde en groep** in Grote Aula. Organisatie: Intercambio, organisatie Belgio-Ibero-americana. Toegang 180/200.
- 20.30 u. **FILM The naked city** van Jules Dassin in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/70.
- 20.30 u. **DANS Marc Vanrunxt met Poging tot beweging** in 'tStuc. Inkom 120/180.
- 20.30 u. **KONCERT** Advents- en Kerstmuziek door de kantoorij van de Universitaire Parochie in de O.L. Vrouwekerk (St. Annastraat).
- 22.30 u. **FILM The Big Heat** van Fritz Lang in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/70.

Vrijdag 14 december

- 20.30 u. **FILM The big sleep** van Howard Hawks in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/70.
- 20.30 u. **DANS Alain Platel met Stabat Mater** in 'tStuc. Inkom 120/180.
- 22.30 u. **FILM Out of the Past** van Jacques Tourneur in de reeks Film Noir. Aud. Ves. Inkom 50/70.

TENTOONSTELLINGEN

- 'tSTUC van maandag 3 december tot zaterdag 8 december (van 12.00 u tot 23.00 u). **Warm België** in het kader van Belgium Mythology.
- DIJLEMOLENS van vrijdag 7 december tot zondag 16 december (van 14.00 u tot 18.00 u). **Koud België** in het kader van Belgium Mythology.
- DELPER van zaterdag 24 november tot zaterdag 15 december: **Cartoons van ZAK**.
- GALERIJ PERSPEKTIEF van zondag 2 december tot zondag 16 december: fotopaintings, akwariëen en pastels van Bert De Leenheer.
- UNIVERSITAIRE HALLEN. Naamsestraat 22, tot 8 december: **Leuven, Oranje en de opstand 1533-1584/1984**. Open van maandag tot zaterdag (10.00 u tot 17.30 u).
- GALERIJ EMBRYO. Naamsestraat 49: Keramiek van Antonio Lampecco; juwelen van Doris Stejn.

ZOEKERTJE: gratis.

De redactie behoudt zich recht voor om zoekertjes niet te plaatsen.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje. 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan 's Meiersstraat 5

